

Tjugofjärde söndagen under året 2021

”Tron utan gärningar är död” (Jak 2:17, 36) säger aposteln Jakob. Vår tro måste uttrycka sig i hur vi lever. Därför behöver vi Guds hjälp genom sakramenten och hans nåd så att vi i hans kraft gör det som är gott och sant. ”Vad hjälper det om någon säger sig ha tro, men inte har gärningar?” (Jak 2:14). Också tron är en Guds gåva, som vi får ta emot och be-jaka. När ni nu förnyar era doplöften, kära konfirmander, så bekräftar ni högtidligt och offentligt att ni har tagit emot tron från Gud i kyrkans gemenskap. Men denna tro skall också yttra sig i hur ni lever och beter er. Det måste synas och märkas på oss att vi är kristna. Det är därför vi behöver inspiration, goda exempel och framför allt Guds hjälp. Genom konfirmationen och de andra sakramenten får vi Andens gåvor som gör oss öppna och vakna för hur vi skall omsätta vår tro i verkligheten.

Därför är det bra att ni alla gör vad man kallar en ”omvärldsanalys”, alltså tänker efter var och hur ni lever: i familjen, i skolan och bland kompisarna. Vilka människor behöver min hjälp? Finns det någon sjuk eller gammal mormor som jag kan besöka och pigga upp? Finns det någon i klassen som mobbas och behöver mitt skydd och försvar? Finns det någon som inte känner Jesus och kan få hjälp av mig för att förstå vem han är? Livet blir oändligt mycket rikare och mer spännande om jag tänker efter vilka goda gärningar som ligger och väntar på mig. Det gäller bara att plocka upp dem och sätta dem i verket.

Samtidigt är det tyvärr så att vi brukar glömma bort vad vi har hört i kyrkan väldigt fort. Det som är viktigt glömmet vi. Det som är oviktigt kommer vi ihåg. Om någon sade ett ovänligt ord i förra veckan, sitter det kvar som en tagg i hjärtat. Men vad prästen sade, vad Jesus sade i evangeliet, det glömmet vi illa kvickt. Det är därför vi måste omsätta det vi hör i kyrkan i handling så fort som möjligt. Tron växer i oss och blir kraftigare, när vi verkligen gör det som är gott och inte skjuter upp det. Så i morgon, kära konfirmander, vad tänker ni göra för gott? Om ni inte börjar tänka efter nu, så blir det ingenting av i morgon- och kanske aldrig någonsin. Det vi inte gör här och nu blir aldrig av.

I evangeliet idag ser vi hur Petrus bekänner sin tro på Jesus (jfr Mark 8:29). Det är på denna tro som kyrkan är byggd. Därför säger Jesus till Petrus att han är klippan. Påven får alltsedan dess som Petri efterträdare garantera vår tros äkthet, vår enhet i tron. Men var och en av oss måste garantera sin egen tros äkthet genom hur han eller hon lever. Folk omkring oss måste få se och förstå att vi lever av Jesu kärlek och också vill dela med oss av den till dem vi möter. ”Låt oss av allt vårt hjärta tjäna dig, så att vi inser vidden av din kärlek”, så bad vi i mässans början. Vi måste ta emot Guds kärlek i vårt liv och tjäna Gud för att kunna sprida den till andra.

Kyrkan skall vara den skola som ni inte får skolka ifrån under hela ert liv. Där får ni lära er att bli älskade av Gud. Det låter kanske lite märkligt. Vi brukar ju spontant veta vilka som gillar oss och älskar oss. Men Guds kärlek är oändlig och osynlig för våra ögon, därför är den något helt annat som vi måste lära oss att förstå och ta emot, ja, drabbas av. Gud är den ende som har oändlig kärlek, som övergår allt vad vi kan fatta och förstå. Vi är skapade till hans avbild för att kunna förstå och ta emot hans oändliga kärlek. Han är den ende som kan fylla vårt behov av att bli oändligt älskade. Ingen annan kan ge oss detta, men ibland inbillar vi oss att människor kan ha denna oändliga kärlek till oss. Men det är omöjligt. Alla människor är begränsade, också i deras kärlek.

Varje gång vi tar emot Jesus i eukaristin får vi ta emot hans oändliga kärlek, men eftersom han är osynlig för våra ögon tar det tid innan vi lär oss att ta emot och öppna oss för denna oändliga kärlek. Det bästa sätter för oss att lära oss att ta emot Guds oändliga kärlek är faktiskt att inte begränsa vår kärlek till några få personer som vi gillar utan göra allt vad vi kan för att visa alla kärlek och omsorg, också dem vi inte gillar eller tycker är jobbiga. Gör vi på det sättet – alltså försöker älska alla utan undantag – då börjar vi förstå lite bättre hur Gud älskar oss. Han älskar alla, onda och goda, rika och fattiga, syndare och helgon. Det är han som är god och vill göra alla goda genom att älska dem. Det är spännande att försöka göra som Gud och älska alla utan undantag. Då börjar vi så smått att förstå vad Guds oändliga kärlek är. Samtidigt ser vi hur svårt det kan vara för oss att älska vissa människor, de som motarbetar oss, mobbar oss, förtalar oss.

Det är genom våra gärningar som vår tro blir tydlig. Alla känner igen ett helgon som Moder Teresa av Calcutta genom vad hon gjorde. Även en inbiten ateist vet att hon är en äkta kristen. Varje dag på nytt kan vi försöka göra det goda som Gud har förberett åt oss. Ni kommer att glömma det många gånger, men Andens gåvor finns djupt inom er och rätt som det är kan han väcka er till liv. Utan att ni riktigt märker det kan ni då göra en god gärning. Det blir helt naturligt för er att göra det som är gott och undvika det som är ont eller tvivelaktigt. Gud överger oss inte, även om vi överger honom. Ni kommer nog att bli förvånade när ni märker denna inre kraft inom er, detta inre tvång att få göra något gott – och inte bara det onda. Guds kärlek till oss är oändlig och osynlig, men den är starkare och kraftfullare än allt annat i liv eller död. Ni har blivit mottagare och bärare av den. Se nu till att det syns och märks på er att ni är ljusets barn och inte mörkrets!